

МІЖНАРОДНІ АКЦІЇ

21 травня у Львові відбувся Люблінсько-львівський фестиваль моди і мистецтв за ініціативи польської сторони, з підтримки ЛНАМ та Львівської міської ради, а його почесним патронатами були Г. Опалінський — генеральний консул Польщі у Львові, К. Жук — Президент Любліна та ін.

Учасники проекту — студенти та випускники кафедри дизайну костюму й ЛНАМ, молоді проектанти з Любліна.

Двадцятирічний досвід участі студентів кафедри дизайну костюму в конкурсах, інших творчих проектах засвідчив виразну динаміку заангажованості молодих митців у виставковий процес, якісне зростання їхніх творчих пропозицій, ідей та поступове адаптування у мистецький європейський простір.

Кафедра дизайну костюму вже не перший рік розширює географію творчої співпраці із сусідніми країнами. Так, починаючи від 2004 р. її студенти репрезентували творчі роботи в Любліні на дефіле виставки-ярмарку, через рік там же взяли участь у конкурсі “Золотий вішак”, а також у польсько-українських фестивалях моди у Львові 2005 р.

Яскраві та неповторні колекції представили на згаданому Люблінсько-львівському фестивалі моди й мистецтв наші сусіди — молоді проектанти з Любліна, серед яких відзначимо М. Борис, А. Гранат, А. Токаж-Іванек та А. Токаж, М. Доютрек. Серед львівських випускників свої колекції представили У. Креховець, Х. Куцій, Н. Міщенко, У. Недошитко, І. та О. Теплові.

Серед дизайнерів вирізнявся бренд De NoGGa, під яким було представлено колекцію “Rider”, а також унікальну колекцію ексклюзивних весільних суконь О. Мухи — українського дизайнера репрезентантки “високої моди” України. У неї одягаються народна артистка України Оксана Білозір, солістка Віденської опери Зоряна Кушплер, прима французької “Grand Opera” Анна Касьян та багато інших відомих особистостей.

У представленій колекції “Вояж” запропоновано широкий спектр силуетів від 60-70 років ХХ ст. — до сучасності, з використанням нових тканин, оздоблень, форм і ліній. Сукні від О. Мухи продаються у весільних салонах Львова, пред-

ставництва компанії в Києві, Москві, інших містах України й Росії, а також у країнах Європи, Африки, Америки.

Творчі роботи представили на фестивалі фотограф В. Бобровіч і художник О. Хорошко.

Христина ЛОЗИНСЬКА

У червні студенти п'ятого курсу кафедри художнього скла А. Липко і О. Була під керівництвом автора цих рядків взяли участь, на запрошення Академії мистецтв Чехії, у роботі симпозиуму із студентами Угорщини, Польщі, Словаччини та інших країн, що відбувся у м. Светла над Сазавою.

Чехія завжди славилася своїм склом. Відомості про гутне скло Моравії можна віднайти ще з XVII — XVIII ст., коли тут виникло 15 гутних скловиробництв. Серед них — Светольська, Бенетіце, Гальтіце, Нова Вєсь, Светла над Сазавою та інші, на яких працювало щонайменше 50-70 склярів-виробників.

Одним із фундаторів будівництва нових гут у Моравії, Угорщині, Польщі був Йозеф Шрайбер, який 1861 р. став власником гуту у Светлі. Це була енергійна людина, що не побоялася ризикнути в пошуку ринку оновлення асортименту та збуту виробів. У цехах з обробки скла виготовляли копії оригіналів зразків бокалів і склянок Лемана барокового стилю з музеїв Відня і Праги. Їх виробництво було добре налагоджене на заводі "Меєрс-Неффе" в Шумаєві і Каменіцькому Шенові. Скловироби навіть були з міткою "MN", тобто високої якості, неможливо було майже відрізнити імітацію від оригіналу. Випускали вироби, розписані емалевими фарбами та гравіровані холодною обробкою. Це був початок доби богемського скла. 1887 р. реалізовано 3600 одиниць скловиробів, які відправили в Німеччину, Польщу, Великобританію, Росію та інші країни.

1973 р. в Светлі над Сазавою збудовано великий завод з автоматизованим виробництвом, де працювало близько 1700 осіб. У ті часи в Чехії працювало 46 склозаводів, на базі яких влаштовували міжнародні симпозиуми, зокрема на виробництві "Криштальекспорт" у м. Новий Бір. Тут працювали й українські майстри художнього скла, а на великих склозаводах

традиційно набували практичних навиків студенти, учні навчальних закладів. Попри скруту на виробництві гутного скла, у Чехії намагаються підтримувати реноме широких контактів майстрів цього виду творчості.

На сьогодні ці заводи, як і в інших постсоціалістичних країнах, зупинилися або виготовляють технічне скло, про їхню історію та долю частково описано в працях Dousek E. "Svetli nad Sazavou v zradlee Dejin." (Praha, 1992.); Foulds D. E. "A guide to Czech and Slovak glass." (Praha, 1995.) Колишню славу склозаводу в Светлі над Сазавою певною мірою підтримує побудований на території мистецької академії невеликий гутний цех, у якому вариться кришталеве скло у двох горшках по 150 кг. Під час симпозиуму піч була на ремонті, тому студенти працювали в керамічному цеху та в склі технікою флюзінг.

Слід відзначити, що студенти місцевого вишу поєднують виробниче навчання з творчим. Створені ними вироби, реалізують, чим частково підтримується фінансування навчального процесу. Мистецький навчальний заклад відкритий для кожного відвідувача, котрий цікавиться ним і бажає придбати твір. Крім того, у цехах виконують творчі роботи невеликими серіями на замовлення, виробляють кришталеві безколірні речі старих взірців. Вітражна майстерня виготовляє сувеніри та здійснює реставраційні роботи.

Район Моравії надзвичайно багатий гранітними й вапняковими породами різних кольорів, які завжди використовували в декоруванні архітектурних споруд, виготовленні скульптур. Відділ скульптури Академії мистецтв розташований в каменоломнях Турнова, Гавлічкових Брод, що створює зручності в навчанні й практиці.

Учасники симпозиуму, окрім своїх виставкових робіт, згідно з програмою, залишили для тиражування керамічної майстерні взірці сувенірного характеру, скульптури, тарілки тощо. Зокрема, роботи наших студентів, виконані в кераміці, цікаві в пластиці та авторській технології, матимуть попит.

Матеріали симпозиуму будуть опубліковані після виставки робіт у музеї м. Гавлічковий Брод, що відбудеться у червні 2012 р.

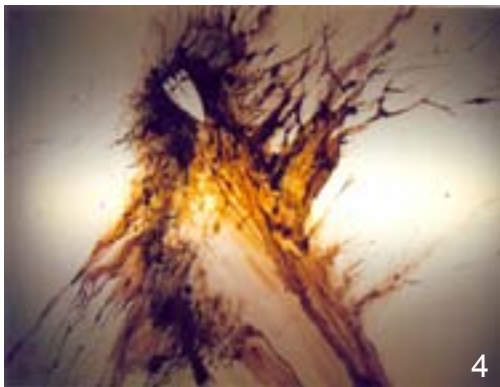
Франц ЧЕРНЯК



А. Липко. 1. Закохані. *Кераміка, 70x80*; 2. Осінь. *Кераміка, розпис, діам. 15*



Ф. Черняк. "Сивина".
Керамзит, скло, 50x25



О. Була. 3. Курочка. *Кераміка, 20x15*;
4. Пробудження. *Скло, розпис, 70x60*

31 жовтня у день Св. Луки кафедра сакрального мистецтва відзначила 15-ту річницю свого заснування. Це був день відкритих дверей, що розпочався з експозиції студентських робіт з інсталяціями й музикою в аудиторіях кафедри. Найважливішою частиною святкувань була літургія у каплиці Українського католицького університету за участю єпископа-помічника Львівської архієпархії Венедикта (Алексійчука), отця-ректора Львівської богословської академії Б. Гудзяка та інших запрошених священників. Були на богослужінні й ректор ЛНАМ академік А. Бокотей, викладачі та студенти вузу.

Статичну атмосферу створили експоновані студентські роботи й запалені свічки. Студенти були у вишиванках. Організатор свята професор Р. Василик, розпочавши із Божого слова, розповів про євангеліста Луку, плани на майбутню капличку, наголошуючи, що художник-іконописець — це теж богослов.

З вітальним словом звернувся ректор ЛНАМ А. Бокотей, побажавши колективу кафедри й студентам творчих злетів. Приєдналися і проректори І. Голод, Р. Яців, декани Т. Янко, Р. Студницький, Р. Шмагало, А. Каліш та інші гості. Свято продовжилося виступом церковного хору "Осанна" (із монастиря Св. Івана Хрестителя) — виконали молитву "Отче наш" та ін. Учасники та гості свята переглянули слайд-шоу про творчість кафедри, фільми ("Образ" та ін.) про іконописну українську традицію в контексті світової культури, перейнявшись питаннями: Що має бути пріоритетним: слідування традиції чи прагнення новаторства? Чи ці вектори протилежні, чи можуть поєднуватися? Що допомагає створити образ до якого молиться душа? Далі переглянули фільм, який підготувала студентка М. Іванюта, про ігуменю Вітер, що супроводжувався читанням повчальної історії про неї.

Час існування кафедри відносно молодий, але вона має значний доробок, відомий в Україні та за її межами, до якого причинилися Р. Василик, В. Овсійчук, К. Маркович, Р. Косів, Л. Яцків. У колектив кафедри вписалися молоді викладачі В. Сивак, Т. Лесів і Ю. Гречин. Викладачі беруть активну участь у міжнародних проектах, виставках, наукових конференціях.

Згадували й відомих викладачів-художників, які утверджували кафедру, але відійшли у вічність: доцентів К. Звіринського, М. Бідняка, М. Кристопчука.

Святкування продовжилось 5 листопада в Національному музеї у Львові ім. А. Шептицького відкриттям виставки творів III-го Міжнародного пленеру іконопису “Божі посланці Старого Завіту” у Новиці (Польща) — осередку Молодіжного Братства “Сарепта”.

Це був творчий звіт студентів-учасників, які зустрілися з іконописцями Польщі, Словаччини та Білорусі. Акція відбулася під патронатом митрополита Перемишльсько-Варшавського та Генерального консула Польщі у Львові Я. Дрозда, архієпископа І. Мартиняка. Організаторами пленеру були кафедра сакрального мистецтва ЛНАМ (Україна), “Товариство друзів Новиці” (Польща) й “Братство греко-католицької молоді “Сарепта” (Польща). Учасники пленеру (Д. Мовчан, О. Кравченко, О. Чередніченко, Й. Забагло, М. Легінович, А. Копець-Гібас, В. Матієшин, П. Чарнецькі, У. Жаковська та інші) намагалися наблизити до сучасників божих посланців Старого Завіту. Іконопис це, по суті, показувати за допомогою образу таємниці Божих задумів. Цю роль богослов'я Старого Завіту приписувало Ангелам і пророкам.

Новіцький пленер іконописців тривав два тижні. Їхні праці презентували на вернісажі в каплиці Успіння Пресвятої Богородиці в Новиці, потім у Криниці, Любліні, Львові, Луцьку й завершати свою мандрівку у Варшаві. До слова, ікони попереднього II Міжнародного пленеру іконопису побачило понад 5 тисяч людей.

Ольга ІГНАТЕНКО



Альбом



1



2



3



4

1. **Р. Василик.** Ангел Великої Ради (Премудрість Бога). Дошка, левкас, темпера, позолота, 60x50.
2. **У. Жаковська.** Поклоніння Ангелів Святому Хресту. Дошка, левкас, темпера, позолота, 40x33.
3. **Й. Забагло.** Старозавітня Трійця. Дошка, левкас, темпера, позолота, 50x34,5.
4. **М. Подлесна.** Св. Симеон-Богоприємець. Дошка, левкас, темпера, позолота, 52x38.



5

5. **М. Іванюта.** Читання про ігуменю Вітер. 6. Учасники та гості святкування 15-ї річниці кафедри сакрального мистецтва, 31.10.2011 р.



6